

PRZEGRĄĆ SIĘ (2) *vb pf*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

fut 3 sg przegra się (1). ◇ praet 3 sg m przegrał się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Stracić grając, zgrać się (1) : Imowy zeby bill nyekradl yedno gdi fzyą przegrall a pyenyedzi potrzebował LibMal 1547/129; [Dwa dobrzy towarzysze grali z sobą w karty; [...] Lecz, gdy sie jeden przegrał, iż nie miał co sadzić, Jął sobie przyczyn szukać, jakoby sie zwadzić. Otwin(?)Erot [151]].*

2. *W funkcji biernej: zostać przegrany w sądzie (1) :*

Fraza: »sprawa się przegra« (1): A ípraw ludzkich v Sądu ząwiedączowi: im Spráwá nieípráwiedliwíza y goríza, tym lepiej. [...] Ieśli lię ípráwá przegra, nádzieie nie trácąc, Choć naywiętszemu íkódczy ludzkiemu: przedsię ty Możesz bydź z pożytkiem: co oberwiesz to twoie. CiekPotr 65.

Formacje współrdzenne cf GRĄĆ.

MP